

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 377/2509

เด็กชายรังสิต (ตาย) ณ บางช้าง ที่ 1, เด็กชายวิษณุ (ไก่อ) ณ บางช้าง ที่ 2 โดยสืบเอกจำนอง ณ บางช้าง
ผู้แทนโดยชอบธรรมโจทก์ นางสอย วรอินทร์ ที่ 1, นางประพิศ ขวณิชย์ ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1646, ป.พ.พ. มาตรา 1647

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่เจ้ามรดกใช้คำว่า "ขอทำพินัยกรรม" ตามความเข้าใจของสามัญชนทั่วไป ย่อมเข้าใจว่า เจตนาจะยกทรัพย์สมบัติให้เมื่อเจ้ามรดกตายแล้ว การยกทรัพย์ให้เมื่อยังมีชีวิตอยู่ สามัญชนทั่วไป ย่อมไม่ใช้คำว่า พินัยกรรม ทั้งเอกสารก็ไม่มีข้อความที่มุ่งแสดงไปในทางอื่น เช่น ตั้งใจยกทรัพย์ให้ตั้งแต่เจ้ามรดกมีชีวิตอยู่ ข้อความในเอกสารจึงแสดงเจตนาของเจ้ามรดกไปในทางเดียวว่า ให้ยกทรัพย์ให้แก่ผู้มีชื่อตามเอกสารเมื่อเจ้ามรดกตายแล้ว เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะพินัยกรรม ตามกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าโจทก์มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของนายพูล วรอินทร์ ผู้วายชนม์ ตามสำเนาพินัยกรรม ท้ายฟ้อง จำเลยที่ ๑ เป็นภริยานายพูล ย่อมได้รับส่วนแบ่งสินสมรส ๑ ใน ๓ เหลือสินสมรสของนายพูลเป็นมรดกได้แก่โจทก์ ๒ ใน ๓ ส่วน จำเลยที่ ๒ ไม่มีสิทธิได้รับมรดกเลย แต่ได้ฟ้องจำเลยที่ ๑ และทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันโดยจำเลยที่ ๑ ยอมให้จำเลยที่ ๒ มีส่วนได้รับมรดกด้วยบางส่วน โจทก์บอกให้จำเลยทั้งสองส่งมอบทรัพย์ส่วนได้ของโจทก์ตามพินัยกรรม จำเลยไม่ยอม ขอให้ศาลพิพากษาให้ขายทอดตลาดสินสมรสตามบัญชีทรัพย์ท้ายฟ้อง ได้เงินแบ่งให้จำเลย ๑ ส่วน อีก ๒ ส่วน ให้ได้แก่โจทก์ จำเลยที่ ๑ ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ ๒ ยื่นคำให้การสู้คดีหลายประการ ถึงวันนัดสืบพยานโจทก์ ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้ ให้งดสืบพยานทั้งสองฝ่าย เห็นว่าเอกสารหมาย จ.๑ ไม่มีข้อความเป็นการแสดงเจตนากำหนดเผื่อตายของนายพูล ไม่มีลักษณะเป็นพินัยกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๔๖ และ ๑๖๔๗ พินัยกรรมให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า เอกสารตามหมาย จ. ๑ แสดงชัดว่าเจ้ามรดกเจตนายกทรัพย์ให้โจทก์เมื่อเจ้ามรดกตาย จึงเป็นพินัยกรรมตามมาตรา ๑๖๔๖, ๑๖๔๗ ซึ่งเจ้ามรดกทำขึ้นเองทั้งฉบับตามมาตรา ๑๖๕๗ พินัยกรรมให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการพิจารณาประเด็นข้ออื่น แล้วพิพากษาใหม่ จำเลยที่ ๒ ฎีกา คดีได้ความว่า พินัยกรรมมีข้อความว่า "เขียนที่กรุงเทพฯ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๕ ขอทำพินัยกรรมทรัพย์สินของนายพูล วรอินทร์ ให้แก่นายต่าย นายไก่อ ณ บางช้าง ครึ่งหนึ่งส่วนของนายพูล วรอินทร์ พูล วรอินทร์ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๕" ศาลฎีกาเห็นว่า โดยรูปแห่งเอกสารนี้ แสดงให้เห็นเจตนาของนายพูลว่าตั้งใจทำพินัยกรรมยกทรัพย์สมบัติส่วนของนายพูลครึ่งหนึ่งให้แก่นายต่ายนายไก่อ ณ บางช้าง การที่นายพูลใช้คำว่า "ขอทำพินัยกรรม" ตามความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปย่อมเข้าใจว่า เจตนาจะยกทรัพย์สมบัติให้เมื่อนายพูลตายแล้ว การยกทรัพย์ให้เมื่อมีชีวิตอยู่ สามัญชนทั่วไปย่อมไม่ใช้คำว่า พินัยกรรม ทั้งเอกสารหมาย จ.๑ นี้ไม่มีข้อความที่มุ่งแสดงไปในทางอื่น เช่น ตั้งใจยกทรัพย์ให้ตั้งเมื่อนายพูลยังมีชีวิตอยู่ ข้อความในเอกสารหมาย จ. ๑ นี้ แสดงเจตนาของนายพูลไปในทางเดียวว่า ให้ยกทรัพย์สมบัติให้แก่นายต่ายนายไก่อเมื่อตายแล้ว อันเป็นการกำหนดการเผื่อตายเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ของตนไว้ เอกสารหมาย จ.๑ จึงเข้าลักษณะพินัยกรรมตามกฎหมาย พิพากษายืน.

องค์คณะ

สวึง ลัดพลี · สอาด นาวิเจริญ · วิเชียร เสวตรุนทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/377/2509>